

Själaro

Hel

I ett hål av fukt och mörker, i ett hem för själaro
I en rustning kall och hård, i en grav av prästvigd jord
Han dölja sig för dagen, han gömma sina spår
Men i lönndom svart och kall på evig jakt han går

Åååååååååå

Under mylla i orolig vila, vinden viskar vart färden sig bär
Sofia, skatten är skändad. Lever än och ungmö är
Minns du kungen med sin svarta änka, minns du bödeln med lien i
hand?
Minns du domen för hennes jungfrudoms skull? Sofia med död i si
n famn

åååååååååå

Kom skyar av regn, piska sönder mitt hem!
Kom storm och väck liv i kropp och lem!
Och han bjuder livet upp until vals,
Och gillrar en fälla åt döden
Sofia mig väntar så levande varm
jag ska ge av min kropp igen..